

[Niels Westerby.]

resultater, som vi alle gerne så at den førte til.

Statsministeren (*J. O. Krag*): Jeg tror stadig, at de, der har lyttet til denne debat, må finde, at det er rigtigt, at vi ikke rigtig har fået et standpunkt fra venstre og ej heller fra det radikale venstre. Men jeg erkender, at det vil være ret goldt at blive ved med at diskutere det, og jeg skal ikke føre den diskussion videre.

De konservative har derimod et standpunkt. De mener, at efter at jeg havde udtalt til fjernsynet natten mellem lørdag og søndag, at det var regeringens opfattelse, at vi burde følge England et vist stykke, men at vi endnu ikke havde lagt os fast på hvor langt, så var der i og for sig ikke mere af betydning at tage standpunkt til. Det kan ikke være rigtigt; det må være overordentlig vigtigt, hvor på skalaen mellem 0 og 14 eller mellem $\frac{1}{2}$ og 14 man vælger at lægge devalueringen, og dette må igen være aldeles afgørende for, hvilke ledsagende foranstaltninger der skal til.

Når regeringen efter den nordiske kontakt, efter at jeg havde talt med den norske statsminister og den svenske statsminister, og efter at vor egen finansminister havde været til finansministermøde i Stockholm, udtalte, at det var vor opfattelse, at vi skulle følge sterling et stykke vej, så var der efter min mening stadig en vældig masse afgørende spørgsmål at give råd om og deltage i forhandling om, og det var det, vi prøvede at få råd om bl. a. fra det konservative folkeparti, men det fik vi ikke.

Jeg må beklage, at de konservative vil indskrænke hele problemet til at være et spørgsmål om kompensation til landbruget. Det er det jo slet ikke. Jeg erkender, at det enkelterhverv, som en britisk devaluering påfører flest problemer, er landbruget; men den påfører da også industrien en hel masse problemer i direkte konkurrence med britisk industri både på vort eget marked og på andre markeder. (*Afbrydelse*). Jo, det gør den.

Nu siger hr. Poul Møller, at det skal jeg ikke gøre mig klog på, for det har Industrirådets formand, hr. Arnth-Jensen, udtalt sig om sådan og sådan. Nu er jeg ikke helt

sikker på, hvor entydig og klar hr. Arnth-Jensens henstilling til industrien var — det kan han bedst selv svare på — men der er vel andre, der kan udtale sig om byerhvervene. Hvad f. eks. med LOs formand? Spiller det ingen rolle? Er det ligegyldigt, hvad arbejdernes og funktionærernes formand mener? Eller Nationalbanken, er det uden betydning, hvad Nationalbanken mener? Jeg er helt sikker på, at hvis vi havde stået i en situation, hvor Nationalbanken var gået imod regeringens politik, så skulle vi nok have fået at vide, hvor betydningsfuld Nationalbankens standpunkttagen var. Nu er den i dag ikke blevet nævnet, så vidt jeg erindrer, af nogen af de borgerlige partiers ordførere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om avancestop.

Valgt blev: *Per Hækkerup, Lis Groes, Lysholt Hansen, Anker Jørgensen, Helge Nielsen, Viola Nørlov, Axel Ivan Pedersen, Henry Christensen, Anders Andersen, Poul Hartling, Jens Peter Jensen, Poul Møller, Jørgen Jensen, Poul Sørensen, Poul Dam, Kai Moltke og Hilmar Baunsgaard.*

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 19⁴⁵ med følgende dagsorden: